

قوانین زمین جمهوری قزاقستان

(با تغییرات و اضافات از تاریخ 2018/6/29)

بخش اول. مفاد اصلی

فصل 1. مفاد کلی

ماده 1. منابع ارضی جمهوری قزاقستان

1. منابع ارضی جمهوری قزاقستان مطابق اهداف کاربری به دسته های زیر تقسیم می شود:

(1) زمین های کشاورزی؛

(2) زمینهای نقاط مسکونی (شهرها، شهرک ها و نقاط مسکونی روستایی)؛

در بند فرعی 3 تغییراتی صورت گرفت مطابق قانون جمهوری قزاقستان مورخ 2012/1/6 شماره 529-VI (پس از بیست روز بعد از اولین انتشار رسمی به اجرا در آمد) (به نسخه قدیمی مراجعه شود)؛ توسط قانون جمهوری قزاقستان مورخ 2012/2/13 شماره 553-IV (به نسخه قدیمی مراجعه شود)

(3) زمین های صنعت، حمل و نقل، ارتباطات، برای نیازهای فعالیت فضایی، دفاع، امنیت ملی و سایر اهداف غیر کشاورزی؛

(4) زمینهای قلمروهای طبیعی تحت حفاظت ویژه، زمین های با اهداف درمانی، توانبخشی و تاریخی-فرهنگی؛

(5) زمین های منابع جنگلی؛

(6) زمین های منابع آبی؛

(7) زمین های ذخیره.

2. زمین های ذکر شده در بند 1 ماده حاضر، مطابق اهداف تعیین شده استفاده می شود. رژیم حقوقی زمین ها ناشی از تعلق به یکی از دسته ها و مجوز بهره برداری طبق منطقه بندی زمین ها (قلمرو) تعریف می شود.

3. در قلمرو جمهوری قزاقستان مناطق ذیل از نظر شرایط طبیعی تقسیم می شود:

(1) جنگلی-استپی

(2) استپی

(3) استپ خشک

(4) نیمه بیابانی

(5) بیابانی

(6) کوهپایه ای - بیابانی - استپی

(7) نیمه گرمسیری بیابانی

(8) نیمه گرمسیری - کوهپایه ای - بیابانی

(9) آسیای میانه ای کوهستانی

(10) جنوب-سیری کوهستانی.

در ماده 2 تغییراتی انجام شد مطابق قانون جمهوری قزاقستان مورخ 2006/1/10 شماره 116-III (از 1 ژانویه سال 2006 به اجرا در آمد) (به نسخه قدیمی مراجعه بشود)؛ توسط قانون جمهوری قزاقستان مورخ 2011/7/20 شماره 464-IV (به نسخه قدیمی مراجعه بشود)

ماده 2. طبقه بندی زمین ها به دسته ها، انتقال آن از یک دسته به دسته دیگر

طبقه بندی زمین ها به دسته های ذکر شده در ماده 1 قانون حاضر، و همچنین انتقال زمین ها از یک دسته به دسته دیگر با تغییر هدف کاربری آن توسط دولت جمهوری قزاقستان، نهادهای اجرایی محلی استانها، شهرهای مهم کشور، پایتخت، نواحی، شهرهای استانی در چارچوب اختیارات ارایه و مصادره قطعات زمین، از جمله برای نیازهای دولتی که از سوی قانون حاضر و سایر مقررات قانونی جمهوری قزاقستان مشخص شده است، انجام می شود.

ماده 3. مالکیت بر زمین

زمین در جمهوری قزاقستان در مالکیت دولتی قرار دارد. قطعات زمین می تواند همچنین بر مبنای شرایط و حدود مشخص شده توسط قانون حاضر در مالکیت خصوصی قرارگیرد،

ماده 4. اصول قوانین زمین

قوانین زمین جمهوری قزاقستان مبتنی بر اصول ذیل است:

- 1) تمامیت، مصونیت و عدم قابلیت واگذاری قلمرو جمهوری قزاقستان؛
- 2) حفظ زمین به عنوان منبع طبیعی، اساس زندگی و فعالیت مردم جمهوری قزاقستان؛
- 3) حفظ و استفاده بهینه از زمین؛
- 4) تامین ایمنی زیست محیطی؛
- 5) استفاده هدفمند زمین؛
- 6) اولویت زمین های کشاورزی؛
- 7) تامین اطلاعات در مورد وضع زمین و در دسترس بودن آن؛
- 8) حمایت دولتی از برنامه های استفاده و حفاظت زمین ها؛
- 9) جلوگیری از آسیب رسانی به زمین یا رفع پیامدهای آن؛
- 10) پرداختی بودن استفاده زمین.

ماده 5. مقررات پیش بینی شده در قوانین زمین

مقررات قوانین زمین جمهوری قزاقستان عبارتند: تعیین مبانی، شرایط و حدود بروز، تغییر و لغو حق مالکیت بر قطعه زمین و بهره برداری زمین، نحوه اجرای حقوق و وظایف مالکان قطعات زمین و بهره برداران زمین؛ تنظیم مناسبات زمین به منظور فراهم نمودن بهره برداری و حفاظت بهینه زمین ها، احیای حاصلخیزی خاک، حفظ و بهبود فضای طبیعی؛ ایجاد شرایط عادلانه برای توسعه هر نوع مدیریت؛ حفظ حقوق بر زمین اشخاص حقیقی و حقوقی و دولت؛ ایجاد و توسعه بازار املاک و مستغلات؛ تحکیم مشروعیت در زمینه مناسبات زمین.

ماده 6. قانون زمین

در بند 1 تغییراتی انجام شد مطابق قانون جمهوری قزاقستان مورخ 2017/2/20 شماره 48-VI (به نسخه قدیمی مراجعه بشود)

1. قوانین زمین در جمهوری قزاقستان مبتنی بر قانون اساسی جمهوری قزاقستان است و از قانون حاضر و مقررات مصوب جمهوری قزاقستان بر طبق آن تشکیل می شود. خصوصیات تنظیم حقوقی برخی از دسته های منابع زمینی جمهوری قزاقستان از سوی قوانین جمهوری قزاقستان تعیین می شود.

2. مناسبات در بهره برداری و حفاظت از معادن، آب ها، هوای اتمسفر، جنگل ها و سایر حیات گیاهان و جانوران، اماکن محیط زیست دارای ارزش زیست محیطی، علمی و فرهنگی، قلمروهای تحت حفاظت ویژه با قوانین ویژه جمهوری قزاقستان تنظیم می شود.

3. اجرای حقوق مناسبات زمین از سوی دارنده آن نباید به زمین و سایر موضوعات محیط زیست به عنوان منابع طبیعی و همچنین به حقوق و منافع مشروع افراد دیگر، آسیب برساند.

در بند 4 تغییراتی انجام شد مطابق قانون جمهوری قزاقستان مورخ 2007/1/9 شماره 213-III (به نسخه قدیمی مراجعه بشود)

4. روابط مالکیت، استفاده و در اختیار داشتن قطعات زمین و همچنین انجام معاملات در مورد آن توسط قوانین مدنی جمهوری قزاقستان تنظیم می شود، مگر غیر آن با قوانین مربوط به زمین، محیط زیست، جنگلی و آبی، قوانین جمهوری قزاقستان در مورد معادن، حیات گیاهان و جانوری و مناطق تحت حفاظت ویژه پیش بینی نشده باشد.

بند 5 با اصلاح در قانون جمهوری قزاقستان مورخ 2017/12/27 شماره 126-VI (29 ژوئن سال 2018 به اجرا در آمد) (به نسخه قدیمی مراجعه بشود) بیان شده است.

5. حقوق اشخاص حقیقی و حقوقی در زمینه مناسبات زمین نمی تواند محدود بشود، به جز موارد پیش بینی شده در قوانین جمهوری قزاقستان.

6. خارجی ها، افراد بدون تابعیت و همچنین اشخاص حقوقی خارجی در مناسبات حقوقی زمین از حقوق و وظایف برابر با شهروندان و اشخاص حقوقی جمهوری قزاقستان استفاده می کنند، مگر اینکه غیر آن در قوانین حاضر یا سایر مقررات قانونی جمهوری قزاقستان در نظر گرفته شده باشد.

7. حق کاربری از زمین از سوی دیگر کشورها در قلمرو جمهوری قزاقستان مطابق قراردادهای بین المللی که مورد تایید جمهوری قزاقستان قرار گرفته است، به وجود می آید.

ماده 7. قراردادهای بین المللی

اگر با قرارداد بین المللی، به تصویب رسیده از سوی جمهوری قزاقستان، مقررات دیگر تعیین شده است، از آنچه، که در این قوانین وجود دارد، مقررات ذکر شده در قرارداد استفاده می شود. قراردادهای بین المللی، به تصویب رسیده از سوی جمهوری قزاقستان، به مناسبات زمین مستقیماً استفاده می شود، به جز مواردی، که از قرارداد بین المللی بر می آید، که برای استفاده آن نیاز به صدور مقررات قانونی باشد.

ماده 12. مفاهیم اصلی، استفاده شده در قوانین حاضر

در قوانین حاضر مفاهیم اصلی ذیل استفاده می شود:

45) کاربران خارجی زمین - خارجی ها، افراد بدون تابعیت، اشخاص حقوقی، ایجاد شده طبق قوانین کشورهای خارجی (اشخاص حقوقی خارجی)، کشورهای خارجی، اتحادیه ها و سازمان های بین المللی؛

ماده 14. اختیارات مرجع ذیصلاح مرکزی

1. اختیارات مرجع ذیصلاح مرکزی عبارتند از:

1-13) هماهنگی پیشنهادات مرجع اجرایی محلی استان، شهر مهم کشور، پایتخت در مورد مسایل ارایه قطعات زمین با کاربرد کشاورزی به خارجی ها، افراد بدون تابعیت و اشخاص حقوقی خارجی؛

ماده 16. اختیارات مرجع اجرایی استان، شهر مهم کشور، پایتخت

1-5) ارایه پیشنهادات به مرجع ذیصلاح مرکزی جهت هماهنگی در مورد مسایل ارایه قطعات زمین با کاربرد کشاورزی به خارجی ها، افراد بدون تابعیت و اشخاص حقوقی خارجی؛

1-10) ارایه پیشنهادات به مرجع ذیصلاح مرکزی جهت هماهنگی در مورد مربوط به ارایه قطعات زمین با کاربرد کشاورزی به خارجی ها، افراد بدون تابعیت و اشخاص حقوقی خارجی؛

بخش 2. حق مالکیت، حق کاربری زمین و سایر حقوق بر زمین

فصل 3. حق مالکیت بر زمین

ماده 20. انواع حق مالکیت بر زمین

1. در جمهوری قزاقستان مالکیت دولتی و خصوصی بر زمین به رسمیت شناخته و بطور یکسان حفاظت می شود.

2. صاحب حق مالکیت:

صاحب حق مالکیت دولتی بر زمین در قلمرو کشور – جمهوری قزاقستان است.

صاحب حق مالکیت خصوصی بر زمین براساس شرایط و حدود، تعیین شده در قوانین حاضر، – شهروندان و اشخاص حقوقی غیر دولتی هستند. این در حالی است که منظور از شهروندان اتباع جمهوری قزاقستان، خارجی ها و افراد بدون تابعیت، مگر غیر آن در قوانین حاضر در نظر گرفته شده باشد.

ماده 21. محتوای حق مالکیت

1. صاحب مالکیت دارای حق مالکیت، استفاده و اختیار قطعه زمینی است که به وی تعلق گرفته است.

2. حق کشور به عنوان مالک زمین را نهادهای دولتی مطابق صلاحیت های آن تعیین شده در قانون حاضر و سایر مقررات قانونی جمهوری قزاقستان اجرا می شود.

3. مالک قطعه زمین می تواند حق مالکیت را بر اساس، شرایط و حدود تعریف شده در قانون حاضر و سایر مقررات قانونی جمهوری قزاقستان، اجرا کند.

ماده 22. پیدایش حق مالکیت بر قطعه زمین

1. حق مالکیت بر زمین از طرق ذیل پدید می آید:

(1) احراز حق مالکیت؛

(2) واگذاری حق مالکیت؛

(3) انتقال حق مالکیت طبق روش جانشینی (وراثت، تجدید سازمان شخص حقوقی).

نگاه شود به مصوبه دادگاه عالی جمهوری قزاقستان مورخ 29 ژوئن سال 2009 شماره 5 "در مورد برخی مسایل به کارگیری قانون وراثت توسط دادگاه ها"

2. **ارایه**، واگذاری و انتقال حق مالکیت باید با توجه به هدف کاربری قطعه زمین صورت بگیرد.

3. حق مالکیت بر قطعه زمین براساس ذیل به وجود می آید:

(1) اسناد نهادهای دولتی؛

(2) معاملات مدنی-حقوقی؛

(3) سایر مبانی، پیش بینی شده در قوانین جمهوری قزاقستان.

ماده 23. مالکیت بر قطعات زمین شهروندان و اشخاص حقوقی

1. قطعات زمین واقع در مالکیت دولتی، می تواند به مالکیت خصوصی شهروندان و اشخاص حقوقی غیردولتی ارایه بشود، به استثنای قطعات زمین، که مطابق قانون حاضر نمی تواند در مالکیت خصوصی قرار بگیرد.

ماده با بند 1-1 طبق قانون جمهوری قزاقستان مورخ 2018/5/4 شماره 151-VI تکمیل شد

1-1. قطعات زمین واقع در نوار مرزهای ملی جمهوری قزاقستان، به مالکیت خصوصی و برای استفاده موقت ارایه داده نمی شود.

استفاده زمین های کشاورزی واقع در قلمرو نوار مرزهای ملی جمهوری قزاقستان توسط ساکنان جهت چرای حیوانات شخصی و جمع آوری علوفه بدون حق احداث هرگونه ساختمانی (سازه ها، ساختمان ها)، امکان پذیر است.

2. قطعات زمین برای فعالیت زراعی، مزرعه شخصی، پرورش جنگل، باغبانی، ساخت مسکن انفرادی و خانه فصلی، و همچنین برای احداث ساختمانهای تولیدی و غیرتولیدی از جمله مسکونی و مجموعه های آن، شامل زمین برای ساختمانهای جانبی، می تواند در مالکیت خصوصی قرار بگیرد.

در صورت ترک تابعیت جمهوری قزاقستان از سوی شهروندی که مالک قطعه زمین که برای اجرای فعالیت زراعی یا دهقانی، مزرعه داری شخصی، پرورش جنگل، باغبانی و احداث خانه فصلی ارایه شده است، حق مالکیت باید طبق مقررات ماده 66 قانون حاضر واگذار یا بازثبت بشود.

3. در مالکیت خصوصی اشخاص حقوقی غیردولتی جمهوری قزاقستان می تواند قطعات زمین، ارایه شده (ارایه شونده) برای اجرای تولید کشاورزی، پرورش جنگل، برای ساخت یا ساخته شده ساختمانهای تولیدی و غیر تولیدی، از جمله مسکونی و مجموعه های آن، از جمله زمین های با کاربرد خدمات رسانی به ساختمانها مطابق کاربری آنان، باشد.

بند 4 در نسخه قانون جمهوری قزاقستان مورخ 2011/7/20 شماره 464-IV تشریح شده است (به نسخه قدیمی مراجعه شود)؛ طبق قانون جمهوری قزاقستان مورخ 2018/5/4 شماره 151-VI تغییراتی انجام شد (به نسخه قدیمی مراجعه شود).

4. در مالکیت خصوصی خارجی ها، افراد بدون تابعیت و اشخاص حقوقی (غیر دولتی) خارجی می توانند مالک قطعات زمین مطابق با اهداف ذکر شده در بند 3 ماده حاضر، باشد، به استثنای زمین های برای تولید کشاورزی و پرورش جنگلها.

قطعات زمین واقع در منطقه مرزهای ملی جمهوری قزاقستان، نمی تواند در مالکیت خارجی ها، افراد بدون تابعیت، شهروندان جمهوری قزاقستان که در ازدواج با خارجی ها یا افراد بدون تابعیت و همچنین با مشارکت خارجی، باشد.

در صورت عقد ازدواج شهروندان جمهوری قزاقستان با خارجی ها یا افراد بدون تابعیت حق مالکیت بر قطعات زمین، واقع در منطقه مرزی و نوار مرزی ملی جمهوری قزاقستان، طبق مقررات ماده 66 قوانین حاضر، باید بازثبت یا منتقل بشود.

مراجعه شود به ماده 24 قانون جمهوری قزاقستان مورخ 2015/11/2 شماره 389-V (از 1 ژانویه سال 2021 به اجرا در می آید)

ماده 24. حق مالکیت بر زمین کشاورزی

در بند 1 تغییراتی منطبق با قانون جمهوری قزاقستان مورخ 2007/7/6 شماره 279-III انجام شد (به نسخه قدیمی مراجعه شود)؛ قانون جمهوری قزاقستان مورخ 2011/7/20 شماره 464-IV (به نسخه قدیمی مراجعه شود)؛ قانون جمهوری قزاقستان مورخ 2014/12/29 شماره 269-V (به نسخه قدیمی مراجعه شود).

تا 31 دسامبر سال 2021 مهلت قانونی داده شد برای ارایه حق مالکیت خصوصی بر قطعات زمین کشاورزی که در مالکیت دولتی قرار دارد، به اشخاص حقیقی و حقوقی طبق حکم رئیس جمهور قزاقستان مورخ 6 می سال 2016 شماره 248

اجرای بخش 1 بند 1 تا 31 دسامبر سال 2021 تعلیق شد، در زمان تعلیق، بند مذکور در نسخه قانون جمهوری قزاقستان مورخ 2016/6/30 شماره 5-VI (به نسخه قدیمی مراجعه شود).

1. قطعات زمین با کاربرد کشاورزی، که در مالکیت دولتی قرار دارد، می تواند به شهروندان و اشخاص حقوقی جمهوری قزاقستان ارایه گردد بدون مشارکت خارجی در حق کاربری کشاورزی طبق روال و شرایط تعیین شده توسط قوانین حاضر.

ارایه قطعات زمین با کاربرد کشاورزی به مالکیت خصوصی به عنوان کمکهای مالی دولتی از نوع خود برای اجرای تولید کشاورزی مجاز نیست.

تا 31 دسامبر سال 2021 ارایه حق استفاده موقت با شرایط اجاره قطعات زمین کشاورزی به خارجی ها، افراد بدون تابعیت، اشخاص حقوقی خارجی و همچنین اشخاص حقوقی که در سرمایه اصلی آن سهم خارجی ها، افراد بدون تابعیت، اشخاص حقوقی خارجی بیش از پنجاه درصد است، تعلیق شد طبق حکم رئیس جمهور قزاقستان مورخ 6 می سال 2016 شماره 248 اجرای بخش 3 تا 31 دسامبر سال 2021 مطابق قانون جمهوری قزاقستان مورخ 2016/6/30 شماره 5-VI تعلیق شد.

خارجی ها، افراد بدون تابعیت، اشخاص حقوقی خارجی و همچنین اشخاص حقوقی که سهم خارجی ها، افراد بدون تابعیت، اشخاص حقوقی خارجی در سرمایه مجاز آن بیش از پنجاه درصد تشکیل می دهد، می توانند قطعات زمین با کاربرد کشاورزی را صرفا با حق موقت کاربری زمین با شرایط اجاره به مدت بیست و پنج سال، در اختیار بگیرند.

در بند 2 تغییراتی انجام شد مطابق قانون جمهوری قزاقستان مورخ 2007/7/6 شماره 279-III (به نسخه قدیمی مراجعه شود)؛ قانون جمهوری قزاقستان مورخ 2011/7/20 شماره 464-IV (به نسخه قدیمی مراجعه شود).

اعتبار بند 2 تا 31 دسامبر سال 2021 مطابق قانون جمهوری قزاقستان مورخ 2016/6/30 شماره 5-VI تعلیق شد.

2. ارایه حق مالکیت خصوصی به قطعات زمین با کاربری کشاورزی براساس هزینه صورت می گیرد.

شهروندان و اشخاص حقوقی غیردولتی علاقه مند به ارایه حق مالکیت خصوصی بر قطعه زمین (قطعات زمین) برای انجام فعالیت های زراعتی یا دهقانی، تولید کشاورزی و جنگل کاری می توانند:

1) حق مالکیت خصوصی را به قیمت برابر با ارزش دولتی قطعه زمین که مطابق مواد 10 و 11 قانون حاضر تعیین می شود، به دست آورند.

2) حق مالکیت خصوصی بر قطعه زمین را به قیمت تسهیلی، که در انطباق با ارزش دولتی آن تعیین می شود، به دست آورند.

این در حالی است که میزان قیمت تسهیلی بر قطعه زمین بر اساس واحدهای اداری-منطقه ای از سوی دولت جمهوری قزاقستان تعیین می شود.

شهروندان و اشخاص حقوقی غیردولتی جمهوری قزاقستان، که پیشتر حق کاربری دائمی (حق استفاده دراز مدت) قطعه زمین برای اجرای فعالیت زراعتی و دهقانی و تولید کشاورزی را از دولت خریداری کردند، مطابق قوانین جمهوری قزاقستان که در زمان انجام معامله معتبر بود، از زمان به اجرا در آمدن قانون حاضر، مالک قطعات زمین بدون دریافت هزینه بابت دریافت حق مالکیت در چارچوب مقررات قطعات زمین، تعیین شده در قانون حاضر، می شوند.

اجرای حق مالکیت خصوصی بر قطعه زمین از سوی اشخاص مذکور براساس روش پیش بینی شده در بند سه ماده حاضر صورت می گیرد.

در بند 3 تغییراتی انجام شد مطابق قانون جمهوری قزاقستان مورخ 2007/7/6 شماره III-279 (به نسخه قدیمی مراجعه شود).

اجرای بند 3 تا 31 دسامبر سال 2021 تعلیق شد طبق قانون جمهوری قزاقستان مورخ 2016/6/30 شماره 5-VI

3. شخصی که بابت دریافت حق مالکیت خصوصی بر قطعه زمین پرداخت کامل انجام داده است، مطابق با:

بند فرعی 1) بند 2 ماده حاضر حق انجام هر گونه معامله ای با قطعه زمین که از سوی قوانین جمهوری قزاقستان ممنوع نشده باشد، را دارد.

بند فرعی 2) بند 2 ماده حاضر حق انجام هرگونه معاملات با قطعه زمین که از سوی قوانین جمهوری قزاقستان ممنوع نشده باشد، پس از انقضای زمان محدودیت انجام معاملات با قطعه زمین، به دست آمده به قیمت تسهیلی، که دو سال به ازای هر ده درصد کاهش قیمت دولتی (برآوردی) قطعه زمین، را محفوظ می دارد. محدودیت مذکور شامل به گرو گذاشتن زمین نمی شود.

در بند 4 تغییراتی انجام شد طبق قانون جمهوری قزاقستان مورخ 2007/7/6 شماره 279-III (به نسخه قدیمی مراجعه شود)؛ با اصلاح قانون جمهوری قزاقستان مورخ 2011/7/20 شماره 464-IV (به نسخه قدیمی مراجعه شود) تشریح شد.

اجرای بند 4 تا 31 دسامبر سال 2021 مطابق با قانون جمهوری قزاقستان مورخ 2016/6/30 شماره 5-VI تعلیق شد.

4. پرداخت مبالغ در صورت خرید قطعات زمین، مذکور در بند 2 ماده حاضر، می تواند به صورت قسطی انجام شود، که با منطبق با ماده 49 قانون حاضر تعیین شده است.

بند 5 با اصلاح قانون جمهوری قزاقستان مورخ 2011/7/20 شماره 464-IV (به نسخه قدیمی مراجعه شود) تشریح شده است.

5. در صورت ترک تابعیت جمهوری قزاقستان توسط مالک قطعه زمین با کاربری کشاورزی ظرف سه ماه از زمان ترک تابعیت بنا به انتخاب مالک قطعه زمین باید منتقل بشود یا حق بر قطعه زمین بازثبت بشود به حق استفاده موقت از زمین با شرایط اجاره به مدت تا ده سال با موافقت نهاد اجرایی محلی قطعه زمین به مالکیت دولتی بازگردانده می شود با پرداخت قیمت قطعه زمین، که از دولت (مالک) خریداری شده بود.

مراجعه شود به: مصوبه دادگاه عالی جمهوری قزاقستان مورخ 16 جولای سال 2007 شماره 6 "درباره برخی مسایل کاربرد قوانین زمین توسط دادگاه ها"

ماده با بند 6 تکمیل شد مطابق قانون جمهوری قزاقستان مورخ 2011/7/20 شماره 464-IV تشریح شده در نسخه قانون جمهوری قزاقستان مورخ 2018/5/4 شماره 151-VI (به نسخه قدیمی مراجعه شود).

6. قطعات زمین با کاربری کشاورزی، واقع در منطقه مرزی و نوار مرزی ملی جمهوری قزاقستان، با حق استفاده موقت به شهروندان جمهوری قزاقستان ارایه می شود، به استثنای شهروندان جمهوری قزاقستان در ازدواج با خارجی ها یا افراد بدون تابعیت، و اشخاص حقوقی جمهوری قزاقستان بدون مشارکت خارجی.

در صورت عقد ازدواج شهروندان جمهوری قزاقستان با خارجی ها یا افراد بدون تابعیت حق کاربری موقت زمین کشاورزی بر قطعات زمین کشاورزی، واقع در منطقه مرزی و نوار مرزی ملی جمهوری قزاقستان، طبق مقررات ماده 66 قوانین حاضر، باید بازثبت یا منتقل بشود.

ماده 34. حق کاربری دائمی زمین

2. حق کاربری دائمی زمین نمی تواند به کاربر خارجی زمین تعلق داشته باشد.

ماده 33 با اصلاحات، انجام شده توسط قانون جمهوری قزاقستان مورخ 6 جولای سال 2007 شماره 279.

ماده 37. حق کاربری موقت پولی زمین (اجاره)

5. حق کاربری موقت پولی زمین برای مزرعه داری و کشاورزی و تولید محصولات کشاورزی به شهروندان و اشخاص حقوقی غیر دولتی جمهوری قزاقستان به مدت تا 49 سال، و برای خارجی ها و افراد بدون تابعیت به مدت 10 سال ارایه می شود.

در ماده 37 اصلاحات انجام شد توسط قانون جمهوری قزاقستان مورخ 10 ژانویه سال 2006 شماره 116 (نحوه به اجرا درآمدن نگاه کنید ماده 2 قانون شماره 116)

ماده 48. به دست آوردن حق برای قطعات زمینی که در مالکیت دولتی قرار دارد، در فروشها (مناقصه ها و مزایده ها)

به خارجی ها و افراد بدون تابعیت – برندگان فروشها (مناقصه ها و مزایده ها) قطعات زمین برای اجرای تولید محصولات کشاورزی، پرورش جنگل، کشاورزی خانوار بطور موقت به شرایط اجاره به مدت تا ده سال ارایه می شود.

ماده 50. مقررات ارایه قطعات زمین

4. دولت جمهوری قزاقستان بر مبنای پیشنهاد مشترک نهادهای نمایندگی و اجرایی استانها (شهرهای مهم کشور، پایتخت) حداکثر اندازه های قطعات زمین کشاورزی را تعیین می کند در محدوده یک ناحیه اداری (شهر) که این قطعات می تواند قرار بگیرد:

- با حق کاربری موقت زمین در نزد خارجی ها و افراد بدون تابعیت و اشخاص حقوقی خارجی برای اجرای تولید محصولات کشاورزی.

ماده 66. حقوق و وظایف مالکان قطعات زمین و کاربران زمین، که حق بر قطعه زمین طبق قوانین حاضر نمی تواند تعلق بگیرد

در بند 1 تغییراتی انجام شد مطابق قانون جمهوری قزاقستان مورخ 2011/7/20 شماره 464-IV (به نسخه قدیمی مراجعه شود)

1. در مواردی که بر اساس دلایل، در نظر گرفته شده با مقررات قانونی جمهوری قزاقستان، شخص حقی برای قطعه زمین به دست می آورد، که آن (شخص) نمی تواند براساس مقررات، تعیین شده در این قوانین داشته باشد، حق مذکور باید ظرف سه ماه طبق مقررات تعیین شده در قوانین مدنی جمهوری قزاقستان منتقل بشود، یا باید در مدت مذکور به حقی که طبق قوانین حاضر می تواند به چنین ماهیتی تعلق داشته باشد، بازثبت بشود.

در صورت عدم اجرای درخواست تعیین شده در بخش اول این بند، مرجع اجرایی محلی استان، شهر مهم کشور، پایتخت، ناحیه، شهر مهم استانی در مورد بازگرداندن قطعه زمین در محل استقرار آن شکایت می کند.

2. در صورت انتقال قطعه زمین، که در مالکیت یا کاربری قرار دارد، با توجه به انتقال ساختمانها به شخصی، که حق انتقالی بر قطعه زمین نمی تواند تعلق بگیرد، آن باید از سوی خریداران (دریافت کنندگان) به حقی که طبق قوانین حاضر و سایر مقررات قانونی جمهوری قزاقستان می تواند به چنین شخصی تعلق داشته باشد، بازثبت بشود.

بخش 3. دسته های زمین

فصل 10. زمینهای کشاورزی

ماده 97. مفاهیم و ترکیب زمین های کشاورزی

6. زمینهای کشاورزی ارایه می شود:

3) به خارجی ها و افراد بدون تابعیت برای کاربری موقت زمین با شرط اجاره به مدت 10 سال.

ماده 162. روشهای دریافت و استفاده اطلاعات نظارت زمینها

4. شهروندان، شرکتها و موسسات، سازمانهای بین المللی، اشخاص حقوقی و حقیقی خارجی از داده های نظارت زمینها به ترتیبهای تعیین شده استفاده می کنند.

<http://www.adilet.gov.kz/ru/node/910>